

Τα υποβληθέντα άρθρα κρίνονται με ευθύνη της Συντακτικής Επιτροπής (ΣΕ), η οποία γνωστοποιεί την απόφασή της εντός τριμήνου περίπου. Η μη αποδοχή ενός άρθρου δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι έχει αξιολογηθεί αρνητικά· η ΣΕ μπορεί να κρίνει ότι δεν εντάσσεται στον θεματικό προγραμματισμό ή το γενικότερο προφίλ του περιοδικού.

Προϋπόθεση για τη δημοσίευση κειμένου στα ΣΘ είναι να μην έχει ήδη δημοσιευθεί και να μην έχει ταυτοχρόνως υποβληθεί για κρίση αλλού, καθώς και η συμφωνία ότι δεν πρόκειται να αναπαραχθεί, στο σύνολό του ή εν μέρει, χωρίς την ενημέρωση και την άδεια των ΣΘ.

Η Συντακτική Επιτροπή μπορεί να ζητήσει τροποποιήσεις επί του περιεχομένου και της μορφής των κειμένων που κατ' αρχήν γίνονται αποδεκτά. Τα ΣΘ διατηρούν το δικαίωμα της τελικής επιμέλειας των κειμένων.

Τα άρθρα υποβάλλονται στην τελική τους εκδοχή δακτυλόγραφα, σε ηλεκτρονική μορφή (Word doc.) και μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail), καθώς και σε έντυπη μορφή, σε τρία αντίτυπα με: διπλό διάστιχο, εκτύπωση μιας όψευς, σε χαρτί διαστάσεων Α4, περιθώριο δεξιά και αριστερά τουλάχιστον 3 εκ. Τα κείμενα δεν επιστρέφονται.

Κατά κανόνα, η έκταση των άρθρων κορμού δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 6.000 λέξεις, συμπεριλαμβανομένων των σημειώσεων, των παραπομπών, κλπ. Τα σχόλια που εντάσσονται στην ενότητα «Έπεα Πτερόετα» κυμαίνονται μεταξύ 1.000 και 2.000 λέξεων.

Σκοπός των βιβλιοκρισιών δεν είναι μόνο η κατατοπιστική παρουσίαση ενός έργου αλλά και η νηφάλια κριτική του αξιολόγηση. Οι βιβλιοκρισίες φέρουν τίτλο. Καλό είναι οι βιβλιοκρισίες, όταν δεν αφορούν περισσότερα του ενός έργα, να μην υπερβαίνουν τις 2.500 λέξεις.

Κάθε άρθρο συνοδεύεται από περίληψη 100-130 λέξεων στα ελληνικά και τα αγγλικά, τυπωμένη σε ξεχωριστό φύλλο χαρτιού (απαραίτητο για την ετοιμασία δελτίου τύπου και για τον δικτυακό μας τόπο). Στο τέλος της περίληψης, προσδιορίζονται έξι (6) λέξεις κλειδιά, χρήσιμες για τον ευρετηριασμό του άρθρου και τη θεματική ηλεκτρονική αναζήτησή του.

Το όνομα του/της συγγραφέως συνοδεύεται από τα στοιχεία «ταυτότητάς» του/της: ιδιότητα, ίδρυμα (панεπιστήμιο/ερευνητικό κέντρο), αντικείμενο διδασκαλίας/έρευνας, συναφείς προς το άρθρο πρόσφατες δημοσιεύσεις, e-mail. Εάν οι συγγραφείς δεν επιθυμούν τη δημοσιοποίηση της ηλεκτρονικής τους διεύθυνσης θα πρέπει να το δηλώσουν.

Τα ξένα ονόματα είτε αναγράφονται συστηματικά με λατινικούς χαρακτήρες είτε μεταγράφονται στα ελληνικά. Εάν επιλεγεί η δεύτερη λύση, θα πρέπει κατά την πρώτη εμφάνιση ενός ξένου ονόματος στο κείμενο να παρατίθεται εντός παρενθέσεως και η λατινογράμμη εκδοχή του. Όποια λύση και αν υιοθετηθεί θα πρέπει να τηρείται με συνέπεια.

Οι παραπομπές και οι σημειώσεις περιορίζονται στο ελάχιστο αναγκαίο. Συγκεντρώνονται στο τέλος του άρθρου. Η θέση τους στο κείμενο σημειώνεται με αριθμητικούς δείκτες που τίθενται μετά τα σημεία στίξης και τα εισαγωγικά.

Οδηγός για την παράθεση των βιβλιογραφικών παραπομπών στις σημειώσεις:

α) Την πρώτη φορά που αναφέρεται ένα έργο παρατίθενται τα πλήρη στοιχεία του, σύμφωνα με τα πιο κάτω υποδείγματα:

i) Βιβλία (μονογραφίες, συλλογικοί τόμοι):

Eric Hobsbawm, *Η εποχή των άκρων. Ο σύντομος εικοστός αιώνας 1914-1991*, μτφρ. Βασίλης Καπετανγιάννης, Θεμέλιο, Αθήνα 1995, σ. x-x.

Étienne Balibar, *La crainte des masses*, Galilée, Παρίσι 1997, σ. xx-xx.

Linda Nicholson / Steven Seidman (επιμ.), *Social Postmodernism: Beyond Identity Politics*, Cambridge University Press, Κέμπριτζ 1995, σ. xx.

ii) Άρθρα περιοδικών:

Giorgio Agamben, «Κατάσταση εκτάκτου ανάγκης», μτφρ. Θεόφιλος Τραμπούλης, *Σύγχρονα Θέματα* 85 (2004), σ. xx.

Margaret Canovan, «Two Strategies for the Study of Populism», *Political Studies* 30/4 (1982), σ. xx-xx.

iii) Άρθρα ή κεφάλαια σε συλλογικούς τόμους:

Beatrice Hanssen, «On the Politics of Pure Means: Benjamin, Arendt, Foucault», στο Hent de Vries / Samuel Weber

iv) Άρθρα στο Διαδίκτυο:

Chantal Mouffe, «Critique as Counter-Hegemonic Intervention», στο <http://eirpcp.net/transversal/0808/mouffe/en> (πρόσβαση: 28.3.2011).

Ας σημειωθεί ότι οι τίτλοι των άρθρων και των βιβλίων που εκφέρονται στην αγγλική γλώσσα γράφονται με πεζοκεφαλαία, όπως στα πιο πάνω παραδείγματα.

β) Όταν παραπέμπουμε στο ίδιο έργο, στην αμέσως επόμενη σημείωση, αλλά σε διαφορετικές σελίδες γράφουμε: ¹ Αυτ., σ. xx-xx.

γ) Όταν παραπέμπουμε στο ίδιο έργο, στην αμέσως επόμενη σημείωση και στις ίδιες ακριβώς σελίδες γράφουμε απλά: ² Αυτ.

δ) Όσες φορές αναφερόμαστε στο ίδιο έργο, όχι όμως στην αμέσως επόμενη υποσημείωση, παραλείπουμε το μικρό όνομα, τον υπότιτλο, τον/την μεταφραστή/-ρια και τον εκδοτικό οίκο. Παραθέτουμε μόνο το επώνυμο, όλο τον τίτλο (αν είναι σύντομος) ή μέρος του τίτλου (αν είναι μεγάλος), και τις σελίδες στις οποίες παραπέμπουμε:

Π.χ. ³ Hobsbawm, *Η εποχή των άκρων*, ό.π., σ. xx-xx.

ε) Τον ίδιο κανόνα εφαρμόζουμε όταν παραπέμπουμε στο ίδιο άρθρο σε μεθεπόμενη υποσημείωση, οπότε παραλείπουμε τον αριθμό του τόμου, του τεύχους και την χρονολογία έκδοσης, αναφέροντας μόνο το επώνυμο, μέρος του τίτλου και τις σελίδες:

Π.χ. ⁴ Canovan, «Two Strategies», ό.π., σ. xx-xx.

στ) Εάν σε μία υποσημείωση παραπέμπονται περισσότερα από ένα έργα, χωρίζονται με άνω τελεία (·).

ζ) Συντομογραφίες:

αυτ. = αυτόθι / στο ίδιο / *ibid.*

βλ. = βλέπε / *cf.*

έκδ. = έκδοση (β' έκδ., γ' έκδ. βελτιωμένη)

εισ. = εισαγωγή / *intro.*

επιμ. = επιμέλεια / *ed.*

επίμ. = επίμετρο

κ.ά. = και άλλοι / *et al.*

κ. εξ.= και εξής / *ff.*

μτφρ. = μετάφραση / *trans.*

ό.π. = όπως παραπάνω / *op. cit.*

πρβλ. = παράβαλε / *cf.*

πρόλ. = πρόλογος

σ. = σελίδα / σελίδες / *p.* ή *pp.*

σημ. = σημείωση / *n.*

σποράδην = απαντά σε πολλά σημεία του κειμένου / *passim*

x.a. = χωρίς αρίθμηση (σελίδων)

x.t. = χωρίς τόπο (έκδοσης)

x.x. = χωρίς χρονολογία (έκδοσης)

Επιλέγονται τα εισαγωγικά της ελληνικής γραμματοσειράς: « ». Τα διπλά ανωφερή άγκιστρα (" ") επιλέγονται στην περίπτωση που τίθενται εισαγωγικά εντός εισαγωγικών.

Εικόνες και πίνακες (εάν είναι απαραίτητοι) υποβάλλονται σε ξεχωριστά φύλλα, με σημειωμένη τη θέση τους στο κείμενο.

Οι ενδοτίτλοι μπαίνουν με πεζά στην αριστερή πλευρά του κειμένου.

Στην αιτιατική ενικού των αρσενικών άρθρων «τον» και «έναν» διατηρείται πάντοτε το τελικό «ν».

Αποφεύγουμε τη χρήση του ενωτικού (-) στη θέση της παύλας (-).

Παρακαλούμε, τα υποβαλλόμενα στα *Σύγχρονα Θέματα* άρθρα, σχόλια και βιβλιοκρισίες να έχουν προηγουμένως συμμορφωθεί με τις πιο πάνω οδηγίες.

Η Συντακτική Επιτροπή

Αθήνα 2012